

Іосифъ за дѣвѣ Маріѣ, доде Архангелъ Гавріилъ въ градъ Назаретъ, гдѣто сѣдеше Іосифъ и обрѣчница-та мѣ Марѣ, и благовѣсти ѿ, че ще да роди сынъ отъ Дѣха святаго, и че сынъ ѿ ще да стане спаситель, на свѣт-атъ. И отъ тока зачна дѣвка Маріа Господа, и послѣ зачатіе-то доде въ Витліемъ, да посѣти Елисаветѣ, и тѣтакси дѣте то Елисаветино проигра въ утробѣ-тѣ маичинѣ си; а Маріа са увѣри отъ тока на дѣми-те Ангеловы. Но Іосифъ кѣто видѣ, обрѣчницѣ-тѣ си тежка, съмнися, и мыслиши да ѿ прати тайно на сродниците ѿ, ала го забрани Ангелъ Господень, кой то мѣ рече: защо тока, щото ще да са роди, е зачато отъ Дѣха святаго, и то ще да бѣде Спаситель свѣта.

А като са приближи време-то на рожденіе-то, тогава Августъ самодержецъ римскій, понеже вѣше опредѣлилъ да стани общо описаніе на сичкы-те лзыцы, кои-то подлежаха подъ римскѣ-тѣ власть, то са принуди и Іосифъ, да иди съ Марѣ на Іерусалимъ, да са напиши. И въ пять-атъ на двадесать и петый Декемврій презъ ношѣ-тѣ, както що държи наша церква, са роди Господь нашъ Исусъ Христосъ въ еднѣ пещерѣ на Іудейскій-атъ Витліемъ. А бѣха отъ сотвореніе-то на свѣт-атъ, споретъ численіе-то на наша та церква, петъ хилады и петъ стотань и осамъ, а споретъ Латинско-то, четыры хилады и четыры години: въ самодержавіе то Августо во на четридесать и двѣ години, и на тридесать и три години на Иродово-то царство въ Іерусалимъ.